

29 mei 2018

Fietsblog GLD-21: Maaskastelen en grensconflicten

Gisteren had ik mij niet alleen in de openstelling van kastelen vergist (musea zijn gesloten op maandag), ook was ik niet goed bezig geweest bij het voldoende afdekken van mijn terugtocht. En mogelijk was ik te

Privacy & Cookie verklaring

ambitieuus door niet een enkele, maar twee routes op een dag te willen rijden.

Een dag ziet er tegenwoordig voor mij zo uit: rustig op gang komen (het is immers een soort van vakantiereis), vanaf mijn slaappleats naar het beginpunt van de route fietsen, fietsen, alles wat los en vast zit langs de weg bekijken, onderweg wat met mensen praten en tenslotte een slaappleats vinden en daarnaartoe fietsen of reizen per openbaar vervoer. En bij dat laatste had ik me dus wederom vergist.

Om vanuit de Bommelwaard (Gelderland) via Woudrichem (Noord-Brabant) naar mijn logies in Gorinchem (Zuid-Holland) te reizen, heb ik een pondje nodig. Maar ik kom echt veel te laat bij de aanlegsteiger aan. En nu blijk ik gevangen te zitten op de landtong waar de Afgedamde Maas in de Waal stroomt en waarop ook Slot Loevestein staat. Dit Munnikenland is het uiterste westelijke deel van de Bommelerwaard. De Cisterciënzer monniken hadden hier in 1264 een klooster en polderden het land in, door dijken te bouwen tussen de vele kleine eilandjes en kreken te dempen. In 1333 trokken ze zich om onbekende redenen plots terug. Wat achterbleef is het patroon in het landschap en de naam Munnikenland.

Wat ik me door dit verhaal pas realiseer, is dat het Rivierenland van Gelre een verzameling grotere en kleinere eilanden is. Gelukkig zie je wel vaker bij eilandbewoners dat men een ander soort onderling contact heeft, veel hechter dan op het land. En soms kun je daar als passant van profiteren. Want voor mij komt een peddelende engel aangevaren in de persoon van Beppie. Die trommelt wat hulptroepen op en door twee jongens word ik alsnog per motorboot naar de overkant gebracht.

Op mijn fietsroute van Kasteel Ammersoyen naar Kasteel Loevestein tref ik ook al zo'n typerende hulpvaardigheid aan. In Poederloijen staat een kerk van de Nederlands Gereformeerden uit 1834, het jaar van de Afscheiding. Terwijl het dorp niet meer dan duizend inwoners kent, zijn er op deze warme avond enkele tientallen bezig met het repareren en schoonmaken van het kerkgebouw.

Sommige bewoners van dit waterrijke rivierlandschap maken bij warm weer liever gebruik van de vele waterplassen die door diverse oorzaken

gevormd zijn in het landschap. Zo zijn er plassen waar kwelwater spontaan achter de dijk uit de grond opborrelt. Er zijn wielen en kolken, beide zijn ontstaan na een dijkdoorbraak waarbij het met grote kracht binnenstromend water al ronddraaiend diepe gaten in de bodem graaft. Als je het geluk hebt naast zo'n oude dijkdoorbraak te wonen, heb je nu een enorm privé zwembad in je achtertuin liggen.

Het Munnikenland, dat door de monniken met moeite is drooggelegd, laten we nu na een dijkdoorgraving bij hoog water weer onderlopen in het kader van 'Ruimte voor de Rivier'. Het gebied is natuurgebied geworden en er scharrelen grote grazers rond. Wanneer je naar Slot Loevestein fietst zal je deze tegenkomen, want de runderen (met de soortnaam Rode Geuzen) snappen ook wel dat het lekkerder is om op een droge weg te liggen dan in een natte grasvlakte. Het advies is om met een ruime boog om ze heen te gaan, zeker als er kalfjes bij zijn. Dat is mij dus niet helemaal gelukt, onverstandig, maar ik moest de pont nog halen.

Zelf deze route ontdekken?

Bovenstaande blog gaat over [traject 21](#) van de route [Fietsen over Grenzen](#). Dit traject loopt van Ammerzoden naar Poederloijen. [Lees meer over dit traject](#).

Geschreven door Marc Beek

Mijn naam is Marc Beek (54 jaar, Harderwijk) en ik ga Fietsen over Grenzen. Ik ben een ervaren vakantiefietser, dus weet mijn tempo aan te passen aan de schoonheid van het landschap en de bezienswaardigheden op de route. Al fietsend ga ik op zoek naar de geschiedenis van toen en dat in woord verbinden met het leven van nu. Want die grens uit het verleden vormde dan wel ooit een barrière, vaak was het ook een aanmoediging om grenzen te verleggen.

Deel deze pagina op social media: